

عنوان مقاله:

بررسی و مقایسه روشهای زمین آمار در تخمین سطح ایستابی دشت نهاوند

محل انتشار:

نخستین کنفرانس پژوهشهای کاربردی منابع آب ایران (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

صفر معروفی - دانشیار گروه مهندسی آب دانشگاه بوعلی سینا همدان

حمید محب زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد آبیاری و زهکشی دانشگاه بوعلی سینا همدان

کمال طاهری - دفتر مطالعات و تحقیقات کارست غرب کشور، شرکت آب منطقه ای کرمانشاه

خلاصه مقاله:

دانستن عمق آب زیرزمینی در یک منطقه به پیشرفت تدابیر مدیریتی برای استفاده از این منابع کمک بسیاری می کند. با افزایش آلودگی آبهای زیرزمینی و برداشت از آنها نظارت بر سطح و کنترل آب زیرزمینی در یک آبخوان می تواند به عنوان ابزاری برای پیشگیری از بهره برداری و آلودگی آبهای زیرزمینی استفاده شود. ارزیابی این آبها توسط نمونه برداری از نقاطی مشخص در یک ناحیه و بررسی تغییرات آب زیرزمینی کل منطقه توسط روشهای درون یابی GIS کمک زیادی به اطلاع از وضعیت عمومی سطح آب زیرزمینی می کند. در این مطالعه از داده های عمق آب زیرزمینی برداشت شده از 37 چاه منطقه نهاوند در طول 7 سال (1379 تا 1386) با استفاده از روشهای کریجینگ معمولی، کریجینگ ساده و کریجینگ عمومی برای سه سال 80-1379، 83-1382 و 86-1385 مقادیر مربوطه محاسبه گردید و با مقادیر اولیه مقایسه شد. برای این کار از ریشه مربع میانگین خطای استاندارد شده (RMSSE) قدر مطلق میانگین خطا (MAE) و ریشه مربع میانگین خطا (RMSE) برای ارزیابی روشها استفاده گردید. مقایسه مقادیر اندازه گیری شده و پیش بینی شده حاکی از این است که روش کریجینگ ساده روش بهینه تخمین عمق آب زیرزمینی در این منطقه است. نتایج نشان می دهد که میانگین سطح آب زیرزمینی از 15/68 متر در سال 80-1379 تا 14/75 متر در سال 86-1385 ارتقاء یافته است.

کلمات کلیدی:

دشت نهاوند، GIS، روشهای زمین آمار، عمق آب زیرزمینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/113048>

